

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Euroopa Ombudsmani otsus, millega lõpetatakse Euroopa Komisjoni vastu esitatud kaebuse 676/2008/RT uurimine

Otsus

Juhtum 676/2008/RT - **Alguskuupäev:** {0} 28/03/2008 - **Soovitus** 27/10/2008 - **Eriaruande kuupäev:** {0} 28/03/2008 - **Otsuse kuupäev:** {0} 07/07/2010

Kaebuse esitaja on keskkonnakaitse valdkonnas tegutsev valitsusväline organisatsioon. Märtsil 2007 palus ta komisjonilt juurdepääsu teabele ja dokumentidele, mis on seotud komisjoni ja autotootjate esindajate vaheliste kohtumistega, mille käigus arutati komisjoni lähenemisviisi autode süsinikdioksiidi heitkogustele. Komisjon andis taotletud dokumentidele vaid osalise juurdepääsu. Ta keeldus võimaldamast tutvuda kolme kirjaga, mille Porsche AG saatis endisele asepresidendile Verheugenile, väites, et nende avaldamine kahjustaks Porsche AG ärihuve.

Kaebuse esitaja ei olnud rahul komisjoni seisukohaga ja pöördus seetõttu ombudsmani poole.

Ombudsmani uurimise käigus jäi komisjon oma seisukoha juurde. Pärast asjaomaste dokumentide kontrollimist esitas ombudsman 27. oktoobril 2008 komisjonile soovitus projekti, mille kohaselt ta peaks andma täieliku juurdepääsu Porsche AG poolt endisele asepresidendile Verheugenile saadetud kolmele kirjale või kaaluma nende osalist avaldamist.

Komisjon vastas ombudsmani soovitus projektile alles 11. märtsil 2010, st peaaegu 15 kuud pärast kolmekuulist tähtaega, mille ombudsman kehtestas vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 228. Vahepeal esitas ombudsman parlamendile eriaruande selle kohta, et komisjon ei vastanud tema soovitus projektile eespool nimetatud tähtaja jooksul.

Oma vastuses nõustus komisjon andma osalise juurdepääsu Porsche AG kolmele kirjale endisele asepresidendile Verheugenile. Ta leidis siiski, et avalikustamata osad kuuluvad Porsche AG ärihuvide kaitse erandi alla.

Ombudsman leidis, et komisjon ei esitanud veenvaid täiendavaid selgitusi juhtumi konkreetsete asjaolude kohta, et põhjendada oma otsust avalikustada asjaomased dokumendid vaid

osaliselt. Seetõttu leidis ta, et kuna komisjon ei põhjendanud nõuetekohaselt, miks ta keeldus võimaldamast tutvuda Porsche AG kolme kirjaga endisele asepresidendile Verheugenile tervikuna, pani ta toime haldusomavoli. Ombudsman tegi sellega seoses kriitilise märkuse.

KAEBUSE TAUST

1. Kaebuse esitaja on keskkonnakaitse valdkonnas tegutsev valitsusväline organisatsioon. Märtsil 2007 palus ta komisjonilt juurdepääsu ettevõtluse ja tööstuse peadirektoraadi ning endise asepresidendi Verheugeni valduses olevale teabele ja dokumentidele. Nõutud teave ja dokumendid olid seotud komisjoni ja autotootjate esindajate vaheliste kohtumistega, mille käigus arutati komisjoni lähenemisviisi autode süsinikdioksiidi heitkogustele alates 1. jaanuarist 2006. Komisjon andis taotletud dokumentidele vaid osalise juurdepääsu.

2. Kaebuse esitaja esitas 25. juunil 2007 vastavalt 31. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (edaspidi „määrus 1049/2001“)) [1] artikli 7 teisele lõigule komisjonile kordustaotluse, millele ta vastas 9. augustil 2007.

3. Komisjon teatas kaebuse esitajale, et selleks, et hinnata, kas nimetatud kirjade sisu suhtes kohaldatakse määruse 1049/2001 artikli 4 lõikes 1 [2] või artikli 4 lõikes 2 [3] sätestatud juurdepääsuõiguse erandit, peab ta konsulteerima 18 kirja [4] autoritega, mille endine asepresident Verheugen sai eri autotootjatelt. Ta märkis, et pärast kõnealust konsulteerimist annab ta kaebuse esitajale juurdepääsu kõikidele kirjadele, mille suhtes eespool nimetatud erandeid ei kohaldata.

4. Novembril 2007 teatas komisjon kaebuse esitajale, et 15 kirja suhtes ei kohaldata juurdepääsuõiguse erandit. Seetõttu anti kaebuse esitajale juurdepääs nendele kirjadele. Komisjon keeldus siiski võimaldamast juurdepääsu kolmele kirjale, mille Porsche AG oli saatnud endisele asepresidendile Verheugenile. Seda tehes tugines ta oma otsuses määruse 1049/2001 [5] artikli 4 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud erandile, nimelt sellele, et nende avalikustamine kahjustaks äriühingu ärihuvide kaitset.

UURIMISE ESE

5. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon:

- keeldus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese lõigu alusel alusetult Porsche AG kirjadele juurdepääsu andmisest; ja
- keeldus määruse (EÜ) nr 1049/2001 [6] artikli 4 lõike 6 alusel alusetult Porsche AG kirjadele osalise juurdepääsu andmisest.

Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks võimaldama talle juurdepääsu taotletud kirjadele tervikuna.

UURIMINE

6. Kaebus edastati komisjonile koos taotlusega esitada selle sisu kohta arvamus 31. maiks 2008. Komisjon taotles tähtaja pikendamist kuni 30. juunini 2008. Pärast kättesaamist edastati komisjoni arvamus kaebuse esitajale koos kutsega esitada märkusi. Kaebuse esitaja esitas oma märkused 4. septembril 2008.

7. Vastavalt ombudsmani põhikirja artikli 3 lõikele 2 kontrollisid ombudsmani talitused 25. septembril 2008 komisjoni ruumides dokumente, millele kaebuse esitaja viitas.

8. Kontrolliaruande koopia saadeti nii kaebuse esitajale kui ka komisjonile.

9. Oktoobril 2008 esitas ombudsman komisjonile soovitus projekti.

10. Kuue kuu jooksul pärast ombudsmani poolt tema soovitus projektile vastamiseks määratud esialgset tähtaega on komisjon korduvalt palunud selle tähtaja pikendamist. Komisjon märkis, et on teadlik, et ta ei saa määramata ajaks edasi lükata ombudsmani soovitus projektile vastamist, vaid et ta eelistab kasutada ära kõik võimalused jõuda kokkuleppele kolmanda isikuga (Porsche AG), *selle asemel et lihtsalt kinnitada oma otsust dokumente mitte avalikustada*. Ombudsman rahuldus komisjonile kõik oma tähtaja pikendamise taotlused.

11. Komisjon saatis 30. septembril 2009 ombudsmanile kirja, milles ta teatas, et ta on otsustanud anda neile kolmele kirjale osalise juurdepääsu ja on seetõttu koostanud dokumentide versioonid. Komisjon esitas ettepaneku anda Porsche AG-le osaline juurdepääs. Komisjon ei teavitanud siiski komisjoni oma arvamusel selles küsimuses.

12. 27. oktoobril 2009 selgitasid komisjoni talitused, et „*kolme kirja avalikustamise menetlus ei saa edeneda enne 2009. aasta novembri keskpaika*“. Lisaks märkis komisjon, et ta võib soovi korral anda ombudsmanile koopia teatisest, mis saadetakse Porschele.

13. Ombudsman saatis 9. novembril 2009 komisjonile veel ühe kirja, milles ta palus esiteks koopia teatisest, mille komisjon saatis Porsche AG-le, ja ii) teavet komisjoni algatatud menetluse tulemuste kohta, et võimaldada juurdepääs asjaomastele kirjadele.

14. Komisjon vastas 4. detsembril 2009, et i) teade saadetakse peagi Porsche AG-le ja ii) teatise koopia edastatakse ombudsmanile. Sellega seoses võeti komisjoniga uuesti ühendust, kuid selgus, et 15. detsembriks 2009 ei olnud Porschele saadetud teadet ikka veel välja saadetud.

15. Seetõttu esitas ombudsman 24. veebruaril 2010 parlamendile eriaruande, milles ta esitas oma järeldused, mille kohaselt komisjon rikkus Euroopa Liidu lepingu [7] artikli 13 lõikes 2 sätestatud kohustust teha uurimise käigus temaga lojaalset ja heas usus koostööd, lükates edasi oma soovitus projektile vastamist ja jättes täitmata kohustuse teatada Porsche AG-le

avalikustamise kavatsusest [8] .

16. Märtsil 2010 saatis komisjon vastuse ombudsmani soovitusel projektile, mis edastati kaebuse esitajale koos kutsega esitada märkusi. 6. mail 2010 saatis kaebuse esitaja oma märkused.

OMBUDSMANI ANALÜÜS JA JÄRELDUSED

A. Väide asjaomastele dokumentidele juurdepääsu andmata jätmise kohta ja sellega seotud nõuded

Ombudsmanile algselt esitatud argumendid

17. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon keeldus ekslikult i) juurdepääsust Porsche AG kirjadele määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel ja ii) osalisest juurdepääsust Porsche AG kirjadele määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 6 alusel. Samuti väitis ta, et komisjon peaks võimaldama talle juurdepääsu taotletud kirjadele tervikuna.

18. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon ei esitanud üksikasjalikku selgitust Porsche AG ärihuvi kohta ning et ta ei võtnud arvesse ülekaalukat üldist huvi avalikustamise vastu.

19. Komisjon väitis oma arvamuses, et kõnealused kolm kirja sisaldasid üksikasju Porsche AG „konkreetses positsioonis kohta autoturul“. Seejärel märkis komisjon, et ta ei saa esitada kirjade sisu kohta täiendavaid üksikasju ilma nende sisu avaldamata. Ta järeldas, et kirjade avalikustamine kahjustaks Porsche AG ärihuvi kaitset.

20. Lisaks juhtis komisjon tähelepanu sellele, et ta viis tegelikult läbi „üldise huvi testi“ ja jõudis järeldusele, et Porsche AG ärihuvid kaaluvad üles üldsuse huvi kirjade avaldamise vastu. Osalist juurdepääsu ei olnud võimalik anda, sest kirjad ei sisalda osi, mida oleks võimalik avalikustada Porsche AG ärihuvi kahjustamata.

Ombudsmanipoolne dokumentide kontrollimine

21. Ombudsmani talitused külastasid komisjoni ruume ja kontrollisid järgmisi dokumente, mida komisjon pidas konfidentsiaalseks:

i) Porsche AG presidendi Wiedekingi 28. novembri 2005. aasta kiri koos lisadega asepresident Verheugenile.

II) Wiedekingi 15. detsembri 2006. aasta kiri asepresident Verheugenile.

III) Porsche AG 2. veebruari 2007. aasta kiri, millega edastati hr Wiedekingi saadetud kirjade koopiad kantsler Merkelile, president Barrosale ja asepresident Wallströmile.

IV) E-kirjavahetus komisjoni ja Porsche AG vahel, milles komisjon teatas Porsche AG-le, et ta ei kavatse eespool nimetatud kirju avaldada.

Ombudsmani hinnang, mille tulemusel koostati soovitusel projekt

22. Määruse 1049/2001 artikli 1 punktis a on sätestatud, et käesoleva määruse eesmärk on tagada võimalikult laialdane juurdepääs nõukogu, Euroopa Parlamendi ja komisjoni valduses olevatele dokumentidele. Ühenduse kohtute väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb erandeid sellest põhimõttest tõlgendada kitsalt.

23. Dokumentidele juurdepääsu taotluse menetlemiseks peab komisjon järgima allpool kirjeldatud hindamise järjestust [9] ja uurima, kas:

i) taotletud dokument kuulub ühe määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandi kohaldamisalasse;

II) dokumendi avalikustamine kahjustaks konkreetselt ja tegelikult kaitstud huve;

III) avaldamine ei ole ülekaalukas üldine huvi; ja

IV) kaitsevajadus kehtib kogu kõnealuse dokumendi suhtes.

24. Komisjon keeldus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel võimaldamast kaebuse esitajale juurdepääsu kolmele Porsche AG kirjale. Selle sätte kohaselt „ei võimalda *institutsioonid juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit [...]*“.

25. Porsche AG kolm kirja kirjutati siis, kui komisjon konsulteeris peamiste sidusrühmadega sõiduautode süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse strateegia läbivaatamisel. Seega oli tõenäoline, et need kolm kirja sisaldasid teavet Porsche AG ärisuhete kohta. Järelikult oleks komisjon võinud asuda seisukohale, et need kuuluvad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandi kohaldamisalasse.

26. Sellega seoses uuris ombudsman, kas asjaomastes dokumentides sisalduv teave oli tõepoolest nii tundlik, et viimaste avalikustamine kahjustaks tõsiselt Porsche AG ärihuve.

27. Komisjoni ainus konkreetne viide kirjade sisule oli see, et „*nendes kirjades selgitas Porsche AG oma konkreetset positsiooni autoturul*“.

28. Seda võib mõistlikult mõista nii, et see on seotud Porsche AG ärihuvidega laiemas tähenduses, sealhulgas tema turuosaga; tema äristrateegia; tööstus-, finants-, pangandus- või äriandmed, sealhulgas äriühingu ärisuhete või lepingutega seotud teave; oma kulude hindamise meetodid; ja tema ettevõtte oskusteave.

29. Ombudsmani poolt dokumentide kontrollimisel selgus, et need kirjad ja/või nende lisad ei olnud seotud üksnes eespool kirjeldatud kaitstud ärihuvidega. Lisaks ei saa välistada, et osa kirjades sisalduvast teabest oli juba avalikult kättesaadav, mida avalikustasid kas äriühing ise või teised üksused, näiteks selle sektori pädevad siseriiklikud asutused või isegi autotööstusega seotud eriväljaanded.

30. Sellega seoses on ombudsmani põhikirja artikli 4 lõikes 1 sätestatud, et ombudsman ja tema töötajad „*ei tohi avaldada uurimise käigus saadud teavet ega dokumente*”. Ombudsmanil on seega keelatud tsiteerida dokumente, mida institutsioon peab konfidentsiaalseks, või viidata neile nii, et nende sisu võidakse avalikustada.

31. Isegi kui need kirjad sisaldaksid täpselt eespool punktis 28 kirjeldatud teavet, ei tähenda ainuüksi see asjaolu tingimata seda, et nende avalikustamine kahjustaks konkreetselt ja tegelikult Porsche AG ärihuve. Nagu Esimese Astme Kohus (nüüd Üldkohus) hiljutises kohtuotsuses [10] leidis, ei oleks juhul, kui kogu teavet äriühingu ja tema ärisuhete kohta peetaks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande kohaselt ärihuvide kaitse alla kuuluvaks, üldpõhimõtet võimaldada üldsusele võimalikult laiaulatuslik juurdepääs institutsioonide valduses olevatele dokumentidele.

32. Komisjoni pelk viide Porsche AG „*konkreetsale olukorrale autoturul*“, mida ei toetanud ükski teine viide juhtumi konkreetsetele asjaoludele, ei olnud piisav järeldamiseks, et määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes sätestatud erand on kohaldatav.

33. Ombudsman leidis seega, et komisjon ei ole tõendanud, et asjaomaste dokumentide avalikustamine kahjustaks konkreetselt ja tegelikult Porsche AG ärihuve. Lisaks ei veena ombudsmani komisjoni argument, et osaline juurdepääs, kui see on antud, kahjustaks tingimata Porsche AG ärihuve.

34. Kui komisjon soovis toetada juurdepääsu andmisest keeldumist, märkides (ja osutades ombudsmanile kontrolli käigus eespool punktis iv nimetatud asjakohaseid dokumente), et Porsche AG ise palus tal neid kirju mitte avalikustada, märgib ombudsman, et ühenduse kohtupraktika kohaselt ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 ette nähtud konsulteerimise raames dokumendi koostanud kolmanda isiku seisukohad komisjonile siduvad [11]. Vaatamata Porsche AG taotlusele oli komisjon siiski kohustatud ise hindama määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1 või 2 ette nähtud erandite kohaldatavust.

35. Olemasolevate tõendite põhjal ei olnud võimalik kindlaks teha, kas komisjon viis läbi avaliku huvi kontrolli. Arvestades punktis 33 koosmõjus käesoleva kohtuotsuse punktiga 23 esitatud järeldusi, ei olnud siiski vaja uurida, kas on olemas ülekaalukas üldine huvi avalikustamise vastu.

36. Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes järeldas ombudsman, et komisjon keeldus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande ja artikli 4 lõike 6 alusel ekslikult võimaldamast juurdepääsu Porsche AG kolmele kirjale. Tegemist oli haldusomavoli juhtumiga. Seetõttu esitas ta komisjonile soovitusel projekti vastavalt oma põhikirja artikli 3 lõikele 6.

Käesolev soovitus projekt on esitatud allpool pealkirja all „*Soovituse projekt*“.

Soovituse projekt

„*Komisjon peaks võimaldama juurdepääsu Porsche AG poolt asepresidendile Verheugenile saadetud kolmele kirjale tervikuna või kaaluma nende osalist avaldamist.*“

Ombudsmanile pärast soovitus projekt esitamist esitatud argumendid

37. Oma vastuses ombudsmani soovitus projektile märkis komisjon, et ta on otsustanud anda endisele asepresidendile Verheugenile osalise juurdepääsu kolmele Porsche AG kirjale, ning lisas nende kirjade koopiad, milles teatav teave oli kustutatud. Komisjon selgitas, et 11. jaanuari 2010. aasta kirjaga teavitas ta Porsche AGd oma kavatsusest need kolm kirja osaliselt avalikustada. Porsche AG teatas 5. märtsil 2010 komisjonile e-kirjaga, et ta nõustub komisjoni ettepanekuga osalise avalikustamise kohta.

38. Lõpetuseks väljendas komisjon kahetsust ombudsmani soovitus projektile vastamisel esinenud märkimisväärse viivituse pärast. Sellega seoses märkis ta, et käesolev juhtum oli esimene, milles ombudsman soovitas komisjonil tühistada kolmanda isiku vastuväite dokumentide avalikustamisele. Komisjon selgitas, et vastus lükati edasi jõupingutuste tõttu, mida ta oli teinud Porsche AGga osalise avalikustamise kokkuleppe saavutamiseks, et vältida tarbetuid kohtuvaidlusi.

39. Oma märkustes komisjoni vastuse kohta märkis kaebuse esitaja, et komisjon peaks võimaldama täieliku juurdepääsu kolmele Porsche AG kirjale.

Ombudsmani hinnang pärast tema soovitus projekt

40. Ombudsman mõistab, et komisjon keeldus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese lõigu alusel võimaldamast täielikult tutvuda Porsche AG kolme kirjaga endisele asepresidendile Verheugenile.

41. Siiski ei esitanud komisjon oma esialgses arvamuses ja ombudsmani soovitus projektile hilises vastuses ühtegi selgitust juhtumi konkreetsete asjaolude kohta, mis võiksid õigustada eespool nimetatud erandi kohaldamist väljajäetud lõikude suhtes. Nagu on märgitud eespool punktis 33, ei tõendanud komisjon, et asjaomaste dokumentide avalikustamine tervikuna kahjustaks konkreetselt ja tegelikult Porsche AG ärihuve.

42. Ombudsman tuletab meelde, et määrusega 1049/2001 on põhimõtteliselt ette nähtud õigus tutvuda komisjoni dokumentidega ning et juurdepääsu andmisest keeldumise otsus on kehtiv ainult juhul, kui see põhineb ühel määruse (EÜ) nr 1049/2001 [12] artiklis 4 sätestatud eranditest. Erandeid sellest põhimõttest tuleb tõlgendada kitsalt [13] .

43. Lisaks juhib ombudsman tähelepanu sellele, et ta ei palunud komisjonil „peatada“ kolmanda isiku vastuväide dokumentide avalikustamisele. Nagu eespool punktis 34 juba märgitud, märkis

ta, et ühenduse kohtupraktika kohaselt ei ole sellised vastuväited komisjonile kohustuslikud. Komisjon on endiselt kohustatud ise hindama ja esitama õiguslikult veenvaid argumente selle kohta, miks täielik avalikustamine ei ole võimalik. Komisjon ei järginud seda menetlust isegi pärast asjaomase kolmanda isikuga konsulteerimist. Tegemist on haldusomavoli juhtumiga ja ombudsman teeb allpool kriitilise märkuse.

44. Lõpuks ei pea ombudsman vajalikuks täpsustada komisjoni viivitust tema soovitusel projektile vastamisel, mille kohta esitati parlamendile eriaruanne. Ta tunnustas komisjoni kahetsusavaldust ja loodab, et ta teeb kõik endast oleneva, et vältida sarnaseid olukordi tulevikus.

B. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise kriitilise märkusega:

Kuna komisjon ei põhjendanud nõuetekohaselt, miks ta keeldus täielikult võimaldamast tutvuda Porsche AG poolt endisele asepresidendile Verheugenile saadetud kolme kirjaga, pani komisjon toime haldusomavoli.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbourg, 7. juuli 2010

[1] EÜT 2001, L 145, lk 43. Määruse 1049/2001 artikli 7 teises lõigus on sätestatud: „*Täieliku või osalise keeldumise korral võib taotleja 15 tööpäeva jooksul alates institutsiooni vastuse saamisest esitada kordustaotluse, milles palutakse institutsioonil oma seisukoht uuesti läbi vaadata.*“

[2] Määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt: „*Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumendile, mille avalikustamine kahjustaks:*

a) avalik huvi seoses järgmisega:

– avalik julgeolek,

kaitse- ja sõjalised küsimused,

– rahvusvahelised suhted,

– ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitika;

(b) eraelu puutumatus ja isikupuutumatus, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate ühenduse õigusaktidega. “

[3] Määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 2 on sõnastatud järgmiselt: „*Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumendile, mille avalikustamine kahjustaks:*

– füüsilise või juriidilise isiku ärihuvid, sealhulgas intellektuaalomand,

kohtumenetlused ja õigusnõustamine,

– kontrollimiste, uurimiste ja auditite eesmärk, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve“.

[4] Määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 4 on sõnastatud järgmiselt: „*Kolmandate isikute dokumentide puhul konsulteerib institutsioon kolmanda isikuga, et hinnata, kas lõikes 1 või 2 sätestatud erand on kohaldatav, välja arvatud juhul, kui on selge, et dokumenti tuleb avaldada või mitte.* “

[5] Vt joonealune märkus 5.

[6] Määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 6 on sõnastatud järgmiselt: „*Kui mõni erand hõlmab ainult osa taotletud dokumendist, avaldatakse dokumendi ülejäänud osad.* “

[7] ELi lepingu artikli 13 lõige 2 on sõnastatud järgmiselt: „*Iga institutsioon tegutseb talle aluslepingutega antud volituste piires ning vastavalt nendes sätestatud korrale, tingimustele ja eesmärkidele. Institutsioonid teevad vastastikust lojaalset koostööd.* “

[8] Aruanne on kättesaadav ombudsmani veebisaidil järgmisel aadressil:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Linki]

[9] Vastavalt 30. jaanuari 2008. aasta otsusele kohtuasjas T-380/04: *Terezakis vs. komisjon* , punkt 88, EKL 2008, lk II-11.

[10] Vt kohtuasi T-380/04: *Terezakis vs. komisjon* , punkt 93, EKL 2008, lk II-11.

[11] Eespool viidatud kohtuotsus *Idem*, punkt 60.

[12] kohtuasi C-64/05: *Rootsi vs. komisjon* (EKL 2007, lk I-11389, punkt 57) ja kohtuasi C-266/05 P: *Sison vs. nõukogu* (EKL 2007, lk I-1233, punkt 62).

[13] kohtuasi C-64/05: *Rootsi vs. komisjon* , EKL 2007, lk I-11389, punkt 66; kohtuasi C-266/05 P : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2007, lk I-1233, punkt 63.

